

Sbírka soudních rozhodnutí

STANOVISKO GENERÁLNÍHO ADVOKÁTA
NIILA JÄÄSKINENA
přednesené dne 31. března 2011¹

Věc C-190/10

Génesis Seguros Generales Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros (GENESIS)
proti
Boys Toys SA
a
Administración del Estado

[žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Supremo (Španělsko)]

„Ochranná známka Společenství — Podmínky podání — Článek 27 nařízení (ES) č. 40/94 —
Elektronické podání přihlášky — Zohlednění dne, hodiny a minuty podání“

I – Úvod

1. Svou žádostí o rozhodnutí o předběžné otázce pokládá Tribunal Supremo (Španělsko) Soudnímu dvoru otázku týkající se výkladu pojmu „den podání“ přihlášky ochranné známky Společenství. Jedná se o otázku, zda lze pro účely použití článku 27 nařízení (ES) č. 40/94² vedle dne podání přihlášky zohlednit i hodinu a minutu podání, aby bylo možné uplatnit přednost ochranné známky Společenství.

II – Právní rámec

A – Mezinárodní právo

2. Pařížská úmluva na ochranu průmyslového vlastnictví ze dne 20. března 1883³ (dále jen „Pařížská úmluva“) ve svém čl. 4 bodu A stanoví následující:

- „1) Kdo řádně podá žádost [...] o tovární nebo obchodní známku v jedné z unijních zemí, [...], bude ve lhůtách níže uvedených požívat prioritního práva při podání přihlášky v ostatních zemích.
- 2) Za přihlášku, která zakládá prioritní právo, se uznává každá přihláška, která je řádnou přihláškou národní podle národního zákonodárství každé unijní země nebo podle dvoustranných nebo vícestranných smluv, uzavřených mezi několika unijními zeměmi.
- 3) Řádně podanou národní přihláškou se rozumí každá přihláška, která postačuje ke zjištění data, kdy byla v příslušné zemi podána, ať již byl pozdější osud této přihlášky jakýkoliv.“

1 — Původní jazyk: francouzština.

2 — Nařízení Rady ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 11, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 146), zrušené nařízením Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (kodifikované znění) (Úř. věst. L 78, s. 1), které vstoupilo v platnost dne 13. dubna 2009. Vzhledem k datu, kdy nastaly skutečnosti v původním řízení, se projednávána žádost o výklad vztahuje k nařízení č. 40/94.

3 — Pařížská úmluva na ochranu průmyslového vlastnictví ze dne 20. března 1883 je dostupná na následující internetové stránce: http://www.wipo.int/treaties/fr/ip/paris/trtdocs_wo020.html

3. Článek 4 bod C Pařížské úmluvy uvádí:

„1) Shora uvedené prioritní lhůty činí [...] šest měsíců pro průmyslové vzory nebo modely a pro tovární nebo obchodní známky.

2) Tyto lhůty počnou běžet ode dne, kdy byla podána první přihláška; den podání přihlášky se nepočítá do lhůty.

3) Je-li v zemi, kde se žádá o ochranu, poslední den lhůty zákonným svátkem nebo dnem, kdy úřad není k přijímání přihlášek otevřen, prodlouží se lhůta na první všední den, který následuje.“

B – *Unijní právo*

4. Článek 8 nařízení č. 40/94, nazvaný „Relativní důvody pro zamítnutí zápisu“, stanoví:

„1. Na základě námitek majitele starší ochranné známky se přihlášená ochranná známka nezapiše:

- a) pokud je totožná se starší ochrannou známkou a výrobky nebo služby, pro které byla podána přihláška ochranné známky, jsou totožné s výrobky nebo službami, pro které je starší ochranná známka chráněna;
- b) pokud z důvodu totožnosti nebo podobnosti se starší ochrannou známkou a totožnosti nebo podobnosti výrobků nebo služeb, na které se ochranná známka vztahuje, existuje nebezpečí záměny u veřejnosti na území, na kterém je starší ochranná známka chráněna; nebezpečí záměny zahrnuje i nebezpečí asociace se starší ochrannou známkou.

2. „Staršími ochrannými známkami“ se pro účely odstavce 1 rozumějí:

- a) ochranné známky s dřívějším datem podání přihlášky, než je datum podání přihlášky ochranné známky Společenství, s případným přihlédnutím k právu přednosti uplatněnému ve vztahu k těmto ochranným známkám, které patří do těchto kategorií:
 - i) ochranné známky Společenství;
 - ii) ochranné známky zapsané v členském státě nebo v případě Belgie, Lucemburska a Nizozemska u Úřadu pro ochranné známky Beneluxu;
 - iii) ochranné známky zapsané na základě mezinárodní přihlášky s účinky pro členský stát;
- b) přihlášky ochranných známek uvedené v písm. a) s výhradou jejich zápisu;
- c) ochranné známky, které jsou ke dni podání přihlášky ochranné známky Společenství nebo ke dni práva přednosti uplatněného ve vztahu k přihlášce ochranné známky Společenství ‚obecně známé‘ v členském státě ve smyslu článku 6 bis Pařížské úmluvy. [...]“

5. Článek 14 nařízení č. 40/94, nazvaný „Doplňkové použití vnitrostátních právních předpisů při porušení“, ve svém odstavci 1 stanoví, že účinky ochranné známky Společenství jsou upraveny výlučně tímto nařízením.

6. Článek 26 odst. 1 nařízení č. 40/94 uvádí požadavky, které musí splňovat přihláška ochranné známky Společenství, mezi které patří: a) žádost o zápis ochranné známky Společenství do rejstříku; b) údaje umožňující zjistit totožnost přihlašovatele; c) seznam výrobků nebo služeb, pro něž je požadován zápis; a d) vyobrazení ochranné známky. Odstavec 2 uvedeného článku stanoví, že přihláška ochranné známky Společenství podléhá zaplacení přihlašovacího poplatku.

7. Článek 27 nařízení č. 40/94, nazvaný „Den podání přihlášky“, zní takto:

„Dnem podání přihlášky ochranné známky Společenství je den, kdy přihlašovatel předložil úřadu nebo, byla-li přihláška podána u ústředního úřadu průmyslového vlastnictví členského státu nebo Úřadu pro ochranné známky Beneluxu, těmto úřadům doklady, které obsahují údaje uvedené v čl. 26 odst. 1, pokud je přihlašovací poplatek zaplacen ve lhůtě jednoho měsíce od předložení výše uvedených dokladů.“

8. Podle článku 29 téhož nařízení platí právo přednosti po dobu šesti měsíců ode dne podání první přihlášky. Za podání, na jehož základě vzniká právo přednosti, se považuje každé podání, které je rovnocenné řádnému vnitrostátnímu podání podle vnitrostátních právních předpisů státu, ve kterém k němu došlo, nebo podle dvoustranných nebo mnohostranných smluv. Za řádné vnitrostátní podání se považuje každé podání, které stačí ke stanovení dne, kdy byla přihláška podána, bez ohledu na její další osud.

9. Článek 32 nařízení č. 40/94 stanoví, že přihláška ochranné známky Společenství, jejíž den podání byl stanoven, je v členských státech rovnocenná řádně podané vnitrostátní přihlášce, případně s přihlédnutím k právu přednosti uplatněnému pro přihlášku ochranné známky Společenství.

10. Článek 97 nařízení č. 40/94, nazvaný „Rozhodné právo“, uvádí:

„1. Soudy pro ochranné známky Společenství se řídí ustanoveními tohoto nařízení.

2. Ve všech otázkách, které nejsou upraveny tímto nařízením, se řídí soud pro ochranné známky Společenství vnitrostátními právními předpisy, včetně mezinárodního práva soukromého.

3. Nestanoví-li toto nařízení jinak, řídí se soud pro ochranné známky Společenství procesními předpisy, které platí pro obdobná řízení ve věcech národních ochranných známek toho členského státu, na jehož území má sídlo.“

11. Pravidlo 5 nařízení Komise (ES) č. 2868/95 ze dne 13. prosince 1995, kterým se provádí nařízení č. 40/94⁴, nazvané „Podání přihlášky“, stanoví:

„1. Úřad vyznačí na dokumentech, které se k přihlášce přikládají, den jejich přijetí a spisové číslo přihlášky. Úřad přihlašovatelům bez prodlení vydá potvrzení, které obsahuje alespoň spisové číslo, vyobrazení, popis nebo jinou identifikaci známky, povahu a počet dokumentů a den jejich přijetí.

[...]“

C – Vnitrostátní právo

12. Článek 6 odst. 2 zákona č. 17/2001 ze dne 7. prosince 2001 o ochranných známkách (Ley 17/2001, de 7 de diciembre, de Marcas, BOE č. 294 ze dne 8. prosince 2001, s. 45579, dále jen „zákon č. 17/2001 o ochranných známkách“) definuje, co je třeba rozumět staršími ochrannými známkami, následovně:

„a) zapsaná ochranná známka s dřívějším dnem podání či dnem vzniku práva přednosti přihlášky než je den přihlášky přezkoumávané ochranné známky, která patří do následujících kategorií: i) španělské ochranné známky; ii) ochranné známky zapsané na základě mezinárodní přihlášky s účinky pro Španělsko; iii) ochranné známky Společenství;

4 — Úř. věst. L 303, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 189.

- b) zapsaná ochranná známka Společenství, jejíž majitel se v souladu s nařízením o ochranné známce Společenství platně domáhá seniority ve vztahu k některé z ochranných známek uvedených v písm. a) bodech i) a ii), i když se této posledně uvedené ochranné známky vzdal nebo ji nechal zaniknout;
- c) přihláška ochranné známky uvedené v písm. a) a b) s výhradou, že bude potvrzen její zápis;
- d) nezapsaná ochranná známka, která je ke dni podání nebo ke dni práva přednosti přihlášky přezkoumávané ochranné známky „obecně známá“ ve Španělsku ve smyslu článku 6 bis Pařížské úmluvy.“

13. Článek 11 uvedeného zákona, nazvaný „Podání přihlášky“, stanoví:

„1. Přihláška ochranné známky se podává u příslušného orgánu samosprávného společenství, kde má přihlašovatel své bydliště nebo skutečnou průmyslovou či obchodní pobočku. [...]

[...]

6. Orgán příslušný k přijetí přihlášky vyznačí v okamžiku jejího přijetí číslo přihlášky a den, hodinu a minutu jejího podání způsobem, který stanoví nařízení.“

14. Článek 12 zákona č. 17/2001 o ochranných známkách, který uvádí požadavky, jež musí splňovat přihláška, zní následovně:

„1. Přihláška ochranné známky musí obsahovat alespoň: žádost o zápis ochranné známky; totožnost přihlašovatele; vyobrazení ochranné známky; seznam výrobků nebo služeb, pro něž se požaduje zápis.

[...]“

15. Článek 13 zákona č. 17/2001 o ochranných známkách stanoví:

„1. Dnem podání přihlášky je den, kdy příslušný orgán podle ustanovení článku 11 přijme doklady, které obsahují údaje stanovené v čl. 12 odst. 1.

2. Dnem podání přihlášek na poštovním úřadě je den, kdy tento úřad přijme doklady, které obsahují údaje stanovené v čl. 12 odst. 1, za předpokladu, že jsou podány v otevřené obálce, doporučeně a s doručenkou, určené orgánu příslušnému přijmout přihlášku. Poštovní úřad vyznačí den, hodinu a minutu jejího podání.

3. Jestliže některý ze správních orgánů nebo jednotek, na které odkazují předchozí odstavce, nevyznačil v okamžiku přijetí přihlášky hodinu jejího podání, bude jí přiznána poslední hodina dne. Jestliže nebyla vyznačena minuta, bude jí přiznána poslední minuta hodiny. Jestliže nebyla vyznačena ani hodina, ani minuta, bude jí přiznána poslední hodina a minuta dotčeného dne.“

III – Spor v původním řízení, předběžná otázka a řízení před Soudním dvorem

16. Společnost Génesis Seguros Generales Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros (dále jen „Génesis“) podala Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (dále jen „OHIM“) elektronicky dvě přihlášky ochranných známek Společenství: slovní ochranné známky RIZO č. 3 543 361 spadající do tříd 16, 28, 35 a 36 Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957, ve znění změn a doplňků (dále jen „Niceské třídění“) a slovní ochranné známky RIZO, EL ERIZO č. 3 543 386 spadající do tříd 16, 35 a 36 uvedeného třídění.

17. Předkládající soud zdůrazňuje, že s přihlédnutím k důkazům, které mu byly předloženy, došlo k podání⁵ elektronických přihlášek obou těchto ochranných známek Společenství u OHIM dne 12. prosince 2003 v 11:52 a ve 12:13.

18. Z předkládacího rozhodnutí rovněž vyplývá, že v 17 hod 45 min téhož dne, 12. prosince 2003, podala společnost Pool Angel Tomas SL u Oficina Española de Patentes y Marcas (dále jen „OEPM“) přihlášku slovní ochranné známky RIZO'S č. 2 571 979-3 ve Španělsku spadající do třídy 28 Niceského třídění.

19. Společnost Génesis podala proti přihlášce výše uvedené národní ochranné známky RIZO'S námitky, a dovolávala se přitom práva přednosti na základě svých ochranných známek Společenství RIZO č. 3 543 361 a RIZO, EL RIZO č. 3 543 386.

20. OEPM vydal dne 9. prosince 2004 rozhodnutí, kterým zamítl podané námitky s tím, že dovolávané ochranné známky vůči přihlašované ochranné známce neměly přednost, a povolil zápis ochranné známky RIZO'S.

21. Společnost Génesis podala odvolání za tím účelem, aby OEPM určil přednost ochranných známek Společenství, jejichž je majitelem, a upozornila, že přihláška těchto ochranných známek Společenství byla podána elektronicky dne 12. prosince 2003 a že tento den je třeba vzít za tímto účelem v úvahu.

22. OEPM toto odvolání zamítl rozhodnutím ze dne 29. června 2005 a zdůraznil, že den podání přihlášky ochranných známek Společenství, jejichž je navrhovatelka majitelem, byl pozdější než den podání přihlášky španělské ochranné známky RIZO'S, jelikož na základě článku 27 nařízení č. 40/94 byl den podání přihlášek ochranných známek Společenství stanoven až na 7. ledna 2004.

23. Druhé oddělení správního senátu Tribunal Superior de Justicia de Madrid, ke kterému společnost Génesis proti tomuto posledně uvedenému rozhodnutí podala žalobu, rozsudkem ze dne 7. února 2008 potvrdilo opodstatněnost zápisu španělské ochranné známky RIZO'S. Tento soud shledal, že dnem podání přihlášky namítaných ochranných známek Společenství byl den skutečného předložení dokladů, a nikoli 12. prosinec 2003, tedy den elektronického podání přihlášky.

24. Ve svém kasačním opravném prostředku proti rozsudku ze dne 7. února 2007 společnost Génesis zaprvé zpochybňuje výklad pojmu „den podání přihlášky ochranných známek Společenství“ provedený Tribunal Superior de Justicia de Madrid a uvádí, že správný výklad článků 26 a 27 nařízení č. 40/94 vede k tomu, že za den podání přihlášek je třeba považovat den, kdy byly podány u OHIM a tímto úřadem přijaty, a sice 12. prosinec 2003. Zadruhé, společnost Génesis se domnívá, že Tribunal Superior de Justicia de Madrid tím, že nepřiznal přednost ochranným známkám Společenství RIZO č. 3 543 361 a RIZO, EL ERIZO č. 3 543 386, porušil čl. 6 odst. 2 zákona č. 17/2001 o ochranných známkách, který pod písm. a) a c) stanoví, že přednost mají přihlášky ochranných známek Společenství s dřívějším datem podání, než přihlášky podané u OEPM.

25. Tribunal Supremo uvádí, že když článek 27 nařízení č. 40/94 stanoví, že dnem podání přihlášky ochranné známky Společenství je den jejího podání OHIM nebo úřadům uvedeným v tomto ustanovení, nestanoví žádné pořadí podání přihlášek, dojde-li k nim v tentýž den. Španělské kritérium pro vymezení přednosti ochranných známek v případech shody ve dni podání přihlášek přitom spočívá v přednosti podle hodiny a minuty jejího podání u OEPM.

26. Za těchto podmínek se Tribunal Supremo rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku:

„Lze článek 27 nařízení [č. 40/94] vykládat v tom smyslu, že pro účely rozhodnutí o časové přednosti ve vztahu k národní ochranné známce přihlašené v tentýž den lze zohlednit nejen den, ale i hodinu

5 — A nikoli k přijetí ani k zápisu u OHIM.

a minutu podání přihlášky ochranné známky u OHIM (je-li tento údaj nesporný), jestliže právní úprava, která upravuje zápis posledně zmíněné ochranné známky, pokládá čas podání přihlášky za relevantní?“

27. Tato žádost byla zapsána v kanceláři Soudního dvora dne 16. dubna 2010. Písemná vyjádření byla předložena společností Génesis, španělskou, italskou a řeckou vládou, jakož i Evropskou komisí.

IV – K předběžné otázce

A – Obecné poznámky k systému ochranných známek

28. Úvodem bych chtěl zdůraznit rysy systému ochranných známek, a to jednak jeho mezinárodní rozměr vyplývající ze samotné povahy tohoto systému a dále jeho nezbytná omezená územní působnost. Mimoto je třeba zohlednit existenci různých systémů ochrany ochranných známek, mezi které náleží i systém Unie⁶.

29. Základní znaky ochranné známky vyplývají již z přípravných prací na uzavření Pařížské úmluvy⁷. V případě určení režimu použitelného na ochranu průmyslového vlastnictví byl první návrh spočívající v přijetí jednotné nadnárodní legislativy zamítnut jako utopistický a nereálný. Druhý návrh směřující k přijetí kolizních norem, na jejichž základě by bylo třeba použít právo země původu vynálezu nebo zápisu ochranné známky, byl považován za nespravedlivý. V souladu s článkem 2 úmluvy se tedy její autoři rozhodli pro třetí návrh zásady národního zacházení⁸. Na základě zásady teritoriality (*lex loci protectionis*) jsou právní účinky ochranné známky omezeny na území státu, ve kterém je chráněna⁹.

30. V unijním právu je známkové právo prvořadou součástí systému nenarušené hospodářské soutěže. V tomto systému musí mít každý podnik možnost, aby si získal zákazníky kvalitou svých výrobků nebo služeb, nechat si zapsat jako ochranné známky označení umožňující spotřebiteli odlišit bez možnosti záměny tyto výrobky nebo služby od výrobků nebo služeb, které mají jiný původ¹⁰.

31. K harmonizaci právních předpisů v oblasti známkového práva došlo prostřednictvím dvou řad paralelně se uplatňujících předpisů, které jsou nicméně v několika ohledech propojeny. Jedná se o systém ochranných známek Společenství, tedy právo průmyslového vlastnictví upravené nařízením č. 40/94, které zavedlo jednotné známkové právo, jež se použije na celém území Unie. Unijní zákonodárce mimoto prostřednictvím směrnice 89/104 usiloval o sblížení vnitrostátních právních předpisů, aniž se zabýval zásadou teritoriality, tedy vztahem mezi právními účinky ochranné známky a územím dotčeného členského státu.

32. Je však třeba zdůraznit, že podle pátého bodu odůvodnění nařízení č. 40/94 nenahrazuje právo Společenství upravující ochranné známky právní předpisy členských států o ochranných známkách. Národní ochranné známky nadále existují, protože jsou považovány za nutné pro podniky, které nechtějí žádat o ochranu své ochranné známky na úrovni Unie¹¹.

6 — Müller, B.K., *Multinational Trademark Registration Systems*, Bern 2002.

7 — Je třeba zdůraznit, že podle dvanáctého bodu odůvodnění první směrnice Rady 89/104/EHS ze dne 21. prosince 1988, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách (Úř. věst. 1989, L 40, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 92), jsou všechny členské státy Společenství vázány Pařížskou úmluvou, takže je nezbytné, aby ustanovení uvedené směrnice byla plně v souladu s ustanoveními Pařížské úmluvy.

8 — Beier, F.-K., „One Hundred Years of International Cooperation – The Role of the Paris Convention in the Past, Present and Future“, *International Review of Industrial Property and Copyright Law*, svazek 15, č. 1-6/1984, s. 1.

9 — Sabatier, M., *Pratique de la marque internationale*, Institut de Recherche en Propriété intellectuelle Henri-Desbois, Rok 2007, č. 8. Viz v tomto ohledu stanovisko generální advokátky Trstenjak ve věci Budějovický Budvar projednávané před Soudním dvorem (C-482/09, bod 50 a násl.).

10 — V tomto smyslu viz rozsudky ze dne 4. října 2001, Merz & Krell (C-517/99, Recueil, s. I-6959, body 21 a 22); ze dne 12. listopadu 2002, Arsenal Football Club (C-206/01, Recueil, s. I-10273, body 47 a 48); ze dne 17. března 2005, Gillette Company a Gillette Group Finland (C-228/03, Sb. rozh. s. I-2337, bod 25); ze dne 26. dubna 2007, Alcon v. OHIM (C-412/05 P, Sb. rozh. s. I-3569, body 53 a 54), a ze dne 14. září 2010, Lego Juris v. OHIM (C-48/09 P, Sb. rozh. s. I-8403, bod 38).

11 — Bonet, G., „La marque communautaire“, *Revue trimestrielle de droit européen*, č. 1, 1995, s. 59.

33. Ochranná známka Společenství tedy doplňuje vnitrostátní systémy ochrany. Jak uvádí první a třetí bod odůvodnění směrnice 89/104, cílem směrnice je částečná harmonizace omezená na vnitrostátní právní předpisy, které se bezprostředně dotýkají fungování vnitřního trhu¹².

34. Ochrana ochranných známek se tedy v rámci Unie vyznačuje koexistencí několika režimů ochrany, což může vést k nárůstu počtu přihlášek ochranné známky, a jak ukáží, ve výjimečných případech k souběžným platným zápisům.

B – K zápisu a dni podání přihlášky ochranné známky v unijním právu

35. U zápisu ochranné známky Společenství spojují ustanovení nařízení č. 40/94 s podáním uvedené ochranné známky různé důsledky.

36. Zprv, v souladu s článkem 46 nařízení č. 40/94 ode dne podání přihlášky začíná plynout desetiletá lhůta pro ochranu ochranné známky. Zadruhé, jak vyplývá z čl. 8 odst. 2 písm. a) a b) nařízení č. 40/94, den podání přihlášky, definovaný v článku 27 téhož nařízení, určuje přednost ochranné známky ve vztahu k jiným ochranným známkám¹³. Zatřetí je den podání přihlášky relevantní za účelem posouzení rozlišovací způsobilosti ochranné známky, která mohla být nabyta na základě užívání před podáním přihlášky ve smyslu čl. 7 odst. 3 nařízení č. 40/94. Nakonec je okamžik podání přihlášky relevantní pro účely posouzení chybějící dobré víry přihlašovatele ve smyslu čl. 51 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94 v rámci určování absolutních důvodů neplatnosti ochranné známky¹⁴.

37. Z toho vyplývá, že přesné určení dne podání přihlášky tvoří základní prvek systému ochranných známek Společenství. Vzhledem k tomu, že projednávaná žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká určení smyslu a dosahu článku 27 nařízení č. 40/94, je třeba nejprve stanovit povahu pojmu „den podání“ ve smyslu tohoto ustanovení.

38. Úvodem je třeba konstatovat, že Pařížská úmluva neobsahuje hmotněprávní pravidla upravující podmínky podání, ale naopak ve svém čl. 4 bodu A odst. 2 stanoví, že zachování pravidel postupu pro podání přihlášky se stanoví podle národního zákonodárství každé unijní země nebo podle dvoustranných či vícestranných smluv uzavřených mezi několika unijními zeměmi. I když totiž uvedená úmluva stanovila, že smluvní státy tvoří unii na ochranu průmyslového vlastnictví, tatáž úmluva obsahovala několik ustanovení, která uvedeným státům ukládala povinnost přijmout právní předpisy v oblasti průmyslového vlastnictví nebo jim přijetí těchto předpisů umožňovala¹⁵.

39. Naproti tomu obsahuje nařízení č. 40/94 zvláštní ustanovení upravující podmínky podání přihlášky ochranné známky Společenství. Podle článku 27 uvedeného nařízení je totiž dnem podání přihlášky ochranné známky Společenství den, kdy přihlašovatel předložil OHIM nebo, byla-li přihláška podána u ústředního úřadu průmyslového vlastnictví členského státu nebo Úřadu pro ochranné známky Beneluxu, těmto úřadům předložil doklady obsahující údaje uvedené v čl. 26 odst. 1, je-li přihlašovací poplatek zaplacen ve lhůtě jednoho měsíce od předložení výše uvedených dokladů¹⁶.

40. Z článku 27 nařízení č. 40/94 tedy vyplývá, že uvedené ustanovení neobsahuje žádný výslovný odkaz na právo členských států.

12 — Pro dokreslení tohoto omezení, viz stanovisko generálního advokáta P. Cruz Villalóna ve věci Anheuser-Busch v. Budějovický Budvar projednávané před Soudním dvorem (C-96/09 P, bod 79). Soudní dvůr mimoto již rozhodl, že částečná harmonizace nevylučuje, aby harmonizace týkající se zejména vnitrostátních právních předpisů, které se bezprostředně dotýkají fungování vnitřního trhu, byla úplná. Viz rozsudky ze dne 16. července 1998, Silhouette International Schmied (C-355/96, Recueil, s. I-4799, bod 23), a ze dne 11. března 2003, Anslu (C-40/01, Recueil, s. I-2439, bod 27).

13 — Den podání je tedy relevantní za účelem určení „starší ochranné známky“ ve smyslu článku 8 nařízení č. 40/94, jakož i ochranných známek s dřívějším dnem podání, než je den přihlášky ochranné známky [v souladu s čl. 4 odst. 2 písm. a) bod i) směrnice č. 89/104].

14 — Viz v tomto ohledu rozsudek ze dne 11. června 2009, Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli (C-529/07, Sb. rozh. s. I-4893).

15 — Bodenhausen, G.H.C., *Guide d'application de la Convention de Paris pour la protection de la propriété industrielle*, BIRPI, 1969, s. 11.

16 — Je třeba uvést, že zásada jedině mezinárodní přihlášky, která však vycházela ze zápisu ochranné známky v zemi původu, byla zavedena Madridskou dohodou ze dne 14. dubna 1981 a Protokolem k Madridské dohodě ze dne 27. června 1989 o mezinárodních ochranných známkách. Viz Sabatier, M., *Pratique de la marque internationale*, s. 5 až 7.

41. V tomto ohledu v souladu s ustálenou judikaturou z požadavků jak jednotného používání práva Společenství, tak zásady rovnosti vyplývá, že znění ustanovení unijního práva, které výslovně neodkazuje na právo členských států za účelem vymezení svého smyslu a dosahu, musí být zpravidla vykládáno autonomním a jednotným způsobem v celé Evropské unii, a tento výklad je přitom třeba nalézt s přihlédnutím ke kontextu tohoto ustanovení a k cíli sledovanému dotčenou právní úpravou¹⁷.

42. V rámci zápisu ochranné známky Společenství se zápisy starších národních ochranných známek zohlední jako právně relevantní skutečnosti, se kterými unijní právní úprava spojuje stanovené právní následky.

43. Z toho vyplývá, že OHIM není povinen ztotožnit se s požadavky a posouzením orgánu příslušného ve věci ochranných známek země původu, ani není povinen zapsat přihlašovanou ochrannou známku s ohledem na rozhodnutí o zápisu vydaná vnitrostátními úřady pro patenty a ochranné známky¹⁸.

44. V důsledku toho se domnívám, že určení „dne podání“ ochranné známky Společenství je otázkou upravenou výhradně unijním právem, které v tomto ohledu zohledňuje relevantní mezinárodní úmluvy. Vzhledem k tomu, že nařízení č. 40/94 nestanoví zákonnou definici výrazu „den podání“, je třeba zkoumat dosah a smysl tohoto výrazu v uvedeném nařízení.

C – Ke dni podání přihlášky v rámci sporu v původním řízení

45. Dříve než zahájím analýzu pojmu, který je klíčový pro probíhající řízení, je třeba, abych s přihlédnutím k předkládacímu rozhodnutí poukázal na nejistotu, která, jak se zdá, obklopuje skutkový poznatek v jádru sporu v původním řízení, a sice stanovení dne podání dotčených přihlášek ochranných známek¹⁹.

46. Z předkládacího rozhodnutí totiž vyplývá, že obě přihlášky slovních ochranných známek Společenství RIZO a RIZO, EL ERIZO byly elektronicky podány u OHIM dne 12. prosince 2003. Předkládající soud se však táže, zda má toto datum elektronického podání být považováno za den podání přihlášky ochranné známky Společenství.

47. Z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že žaloba podaná společností Génesis proti spornému rozhodnutí OEPM byla zamítnuta rozsudkem Tribunal Superior de Justicia de Madrid především z toho důvodu, že dnem podání přihlášek namítaných ochranných známek Společenství byl 7. únor 2004, den skutečného předložení dokladů, a nikoli 12. prosinec 2003, den elektronického podání žádosti.

48. V tomto ohledu je třeba uvést, že OHIM poskytuje uživatelům službu elektronického podání („e-filing“), která jim umožňuje, aby své přihlášky ochranných známek Společenství podali elektronicky. Tato služba poskytuje několik výhod, mezi něž patří zaručení dne podání ve smyslu článku 27 nařízení č. 40/94.

49. S ohledem na znění tohoto ustanovení je třeba konstatovat, že den elektronického podání přihlášky společně se všemi doklady vyžadovanými nařízením č. 40/94 a při zaplacení přihlašovacího poplatku ve lhůtě jednoho měsíce je třeba považovat za den podání ve smyslu článku 27 uvedeného nařízení. OHIM totiž dotčeným osobám poskytl technické prostředky nezbytné k přiložení vyžadovaných dokladů²⁰.

17 — Viz, *ex multis*, rozsudky ze dne 6. února 2003, SENA (C-245/00, Recueil, s. I-1251, bod 23), a ze dne 21. října 2010, Padawan (C-467/08, Sb. rozh. s. I-10055, bod 32).

18 — V tomto smyslu viz rozsudky ze dne 25. října 2007, Develley v. OHIM (C-238/06 P, body 71 až 73), a ze dne 17. prosince 2010, Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli v. OHIM (Tvar čokoládového zajíce) (T-395/08).

19 — Předkládací rozhodnutí se v konečném výsledku k tomuto skutkovému poznatku nevyjadřuje a vyjádření předložená společností Génesis nejsou v tomto ohledu jednoznačná. Ve svém písemném vyjádření předložila pouze Komise přílohy, které podporují tvrzení, že dnem podání je 12. prosinec 2003.

20 — Viz: http://oami.europa.eu/help/html/help_fr.html. Zdá se, že OHIM oficiálně nezapisuje hodinu a minutu podání přihlášky ochranné známky. V důsledku toho upřesnění poskytnutá v tomto ohledu předkládajícím soudem nevycházejí z údajů zapsaných OHIM. Ani Věstník ochranných známek Společenství (http://oami.europa.eu/bulletin/ctm/ctm_bulletin_en.htm), ani databáze OHIM (CTM online) totiž neuvádějí hodinu nebo minutu podání.

50. Naproti tomu, v případě pouhého elektronického podání přihlášky bez současného podání vyžadovaných dokumentů je dnem podání ve smyslu článku 27 nařízení č. 40/94 den, kdy jsou veškeré vyžadované doklady skutečně předloženy OHIM. Jedná se tedy o den po elektronickém podání uvedené přihlášky.

51. Pro účely použití výrazu „den podání“ ve smyslu článku 27 nařízení č. 40/94 tedy předkládajícímu soudu přísluší, aby ověřil, kdy společnost Génesis skutečně předložila všechny vyžadované doklady ke svým přihláškám, a kdy poté zaplatila poplatek.

52. Teprve po provedení analýzy tohoto bodu je třeba se zabývat přesnějšími časovými aspekty uvedenými předkládajícím soudem.

D – K zohlednění hodiny a minuty v rámci použití pojmu „den podání“ ve smyslu nařízení č. 40/94

53. Podstatou otázky předkládajícího soudu je, zda lze pro účely použití článku 27 nařízení č. 40/94 zohlednit hodinu a minutu podání přihlášky, jelikož tyto údaje mohou přispět ke stanovení případné přednosti ve vztahu k národní ochranné známce přihlášené v tentýž den. Španělské právo totiž v takovém případě shody dnů podání definuje přednost ochranných známek v závislosti na hodině a minutě podání přihlášky.

54. Tato otázka se tedy vztahuje k zásadě přednosti, podle které dřívější právo umožňuje podat námitky proti všem pozdějším označením, která s ním kolidují²¹. Cílem námitkového řízení zahájeného na základě vnitrostátního práva společností Génesis je tak určit, že obě její ochranné známky Společenství jsou „staršími ochrannými známkami“ ve smyslu vnitrostátních právních předpisů, které přebírají definici starší ochranné známky uvedenou v nařízení č. 40/94²².

55. Analýza dosahu pojmu „den podání“, navržená zúčastněnými stranami, které předložily vyjádření v rámci probíhajícího řízení, se podstatně liší. Podobně jako španělská a italská vláda i Komise se domnívám, že hodina a minuta podání přihlášky ochranné známky Společenství pro účely použití článku 27 nařízení č. 40/94 nepředstavují relevantní údaje. Zdá se mi totiž, že „den podání“ se vztahuje výlučně ke „kalendářnímu dni“. Tento posledně uvedený pojem podle mého názoru odpovídá kalendářnímu dni od půlnoci do půlnoci určitého měsíce a roku v souladu s gregoriánským kalendářem a odpovídajícímu dni v jiných kalendářních systémech²³. Kalendářní den může být tedy stejný i přes rozdíly v reálném čase způsobené časovými pásmy²⁴.

56. Domnívám se, že tento výklad podporuje několik skutečností.

57. Zaprvé podotýkám, že systém Pařížské úmluvy, jejíž stranou jsou všechny členské státy, použil jako základní jednotku pro výpočet den chápáný jako jediný den nebo kalendářní den. Zachování pravidel postupu pro podání přihlášky je totiž posuzováno pouze na základě této skutečnosti. Uvedené podání je považováno za učiněné, jakmile byla v souladu s vnitrostátními právními předpisy země, ve které k němu došlo, přihláška podána při dodržení formálních požadavků, a i když tato přihláška byla neúplná nebo nesprávná co do formy, stačí ke zjištění dne podání²⁵.

21 — Podle článku 6 zákona č. 17/2001 o ochranných známkách nelze zapsat označení, jsou-li totožná se starší ochrannou známkou nebo existuje-li nebezpečí záměny. Viz čl. 4 odst. 1 a čl. 5 odst. 1 směrnice 89/104.

22 — Viz čl. 8 odst. 2 nařízení č. 40/94.

23 — Viz v tomto ohledu čl. 4 odst. 2 nařízení Rady (EHS, Euratom) č. 1182/71 ze dne 3. června 1971, kterým se určují pravidla pro lhůty, data a termíny (Úř. věst. L 124, s. 1; Zvl. vyd. 01/01, s. 5), ze kterého vyplývá, že ke vstupu v platnost, nabytí účinku nebo začátku použitelnosti aktů Rady nebo Komise nebo ustanovení těchto aktů stanoveným k určitému datu dochází na začátku první hodiny dne odpovídajícího tomuto datu. Viz rozsudek Tribunálu ze dne 20. června 2001, Ruf a Stier v. OHIM (Obraz „DAKOTA“) (T-146/00, Recueil, s. II-1797, body 23, 27 a 55).

24 — Jak dokládá například oslava nového roku po celém světě.

25 — Podle čl. 4 bodu A odst. 3 Pařížské úmluvy se pro účely uvedené úmluvy řádně podanou národní přihláškou rozumí každá přihláška, která postačuje ke zjištění data, kdy byla v příslušné zemi podána. Viz Bodenhausen, G.H.C., *Guide d'application de la Convention de Paris pour la protection de la propriété industrielle*, op. cit., s. 42.

58. V tomto ohledu je třeba zdůraznit, že zavedení této základní jednotky pro výpočet bylo bezprostředně spojeno s tzv. „unijní předností“ přijatou Pařížskou úmluvou, podle které se na toho, kdo přihlásí v jiné zemi ochrannou známku ve lhůtě šesti měsíců od podání přihlášky své ochranné známky v zemi svého původu, vztahuje datum původní ochrany, kterou získal v zemi původu²⁶. Na základě čl. 4 bodu C odst. 2 uvedené úmluvy totiž začne šestiměsíční lhůta běžet ode dne, kdy byla podána první přihláška, a den podání přihlášky se přitom do lhůty nezapočítává. V důsledku toho není hodina a minuta podání přihlášky pro účely výpočtu přednostní lhůty nijak relevantní²⁷.

59. Nařízení č. 40/94 obsahuje vlastní pravidla, která sledují systém úmluvy, když v článku 29 stanoví právo přednosti, které zahrnuje přihlášky podané v některém smluvním státě úmluvy nebo v některém smluvním státě Dohody o založení Světové obchodní organizace²⁸. Na základě přednostního práva se má za to, že práva spojená s ochrannou známku Společenství existují ode dne vzniku přednosti, tedy ode dne podání národní přihlášky²⁹.

60. V důsledku toho se domnívám, že nelze dále upřesnit den podání uvedený v článku 27 nařízení č. 40/94. Zdá se mi tím spíše nemožné, že tomuto pojmu byla od počátku přiznána přesná funkce v rámci uplatnění výše uvedené zásady přednosti nejen na úrovni Unie, ale rovněž pro účely použití mezinárodních norem o účincích zápisu ochranných známek. V tomto ohledu je třeba připomenout, že starší ochranná známka může být rovněž chráněna prostřednictvím mezinárodního zápisu³⁰.

61. Z údajů uvedených na internetové stránce OHIM vyplývá, že dnem podání je den, kdy jsou OHIM předloženy doklady uvedené v článku 26, SEČ (GMT + 1)³¹. Domnívám se nicméně, že čas, který je zde uveden, slouží ke stanovení dne podání u OHIM, a nikoli k přiznání časové přednosti vycházející z hodiny a minuty podání.

62. Toto tvrzení je rovněž potvrzeno doslovným výkladem znění článku 27 nařízení č. 40/94, který uvádí pouze „den“. Z pravidla 5 nařízení č. 2868/95 navíc vyplývá, že OHIM na dokumentech, které se k přihlášce přikládají, vyznačí pouze den jejich přijetí a spisové číslo přihlášky. OHIM přihlašovatel bez prodlení vydá potvrzení, které obsahuje alespoň spisové číslo a den přijetí přihlášky.

63. Zadruhé je výklad spočívající v nezohlednění hodiny a minuty podání rovněž podpořen cílem a povahou unijních právních předpisů. Jak jsem již uvedl v bodech 30 až 34 a 39 až 43 tohoto stanoviska, cílem nařízení č. 40/94 není sblížit právo členských států, ale vytvořit jednotné právo průmyslového vlastnictví platné v celé Unii. Právní řešení zvolená ve vnitrostátním právu navíc s ohledem na autonomní povahu pojmů unijního práva obsažených v nařízení č. 40/94 nemohou být zohledněna pro účely výkladu režimu ochranné známky Společenství. Nakonec, jak správně uvádí Komise, je takový přístup potvrzen články 14 a 97 uvedeného nařízení ve vzájemném spojení, jelikož z nich vyplývá, že použitelnost vnitrostátního práva je omezena na otázky, které nespadají do působnosti nařízení č. 40/94.

26 — Článek 4 Pařížské úmluvy stanoví šestiměsíční lhůtu, ve které může přihlašovatel ochranné známky v některé zemi Unie přihlásit totožnou ochrannou známku v jiných zemích Unie, aniž pozdější přihláška nebo přihlášky budou dotčeny případnými přihláškami s totožným předmětem podanými třetími osobami. Právo přednosti tak přihlašovatel ochranné známky přiznává časově omezenou imunitu ve vztahu k přihláškám týkajícím se totožné ochranné známky, kterou by třetí osoby mohly podat během přednostní lhůty. Viz rozsudek Tribunálu ze dne 15. listopadu 2001, *Signal Communications v. OHIM (TELETYPE)* (T-128/99, Recueil, s. II-3273, body 36 až 40).

27 — Při výpočtu přednostní lhůty se stejný výpočet použije na mezinárodní úrovni v případě patentů (den podání dřívější přihlášky se do této lhůty nezapočítává. Viz pravidlo 2.4 prováděcího nařízení: http://www.wipo.int/pct/fr/texts/rules/r2.htm#_2_4).

28 — Právo přednosti vzniká přihláškou ochranné známky podanou dříve v některém z výše uvedených států a představuje autonomní právo, jelikož existuje bez ohledu na následný osud uvedené přihlášky. Je-li přihláška ochranné známky Společenství podána s uplatněním práva přednosti, stává se uvedená právo základním prvkem této přihlášky, protože určuje jednu z jejích základních rysů, a sice že pro účely stanovení přednosti práv je dnem jejího podání den, kdy byla podána dřívější přihláška. Viz rozsudek *Signal Communications v. OHIM* (uvedený výše v poznámce pod čarou 27).

29 — Jsou-li požadované podmínky splněny, ochranná známka nabývá účinnosti zpětně ke dni podání přihlášky uplatňované ochranné známky. Bonet, G., „La marque communautaire“, op. cit.

30 — Viz čl. 8 odst. 2 písm. a) bod iii) nařízení č. 40/94, jakož i čl. 8 odst. 2 písm. a) bod iv) nařízení (ES) č. 207/2009, které se vztahují k ochranným známkám zapsaným na základě mezinárodní přihlášky s účinky pro Společenství.

31 — <http://oami.europa.eu/ows/rw/pages/QPLUS/forms/electronic/fileApplicationCTM.fr.do>

64. Zatřetí je třeba zdůraznit relevanci článku 32 nařízení č. 40/94, ze kterého vyplývá, že pro účely případného stanovení práva spojeného s přihláškou ochranné známky Společenství je podání přihlášky ochranné známky Společenství rovnocenné podání přihlášky národní ochranné známky v členských státech. Tento článek odkazuje pouze na den podání přihlášky.

65. Jak uvádí španělská vláda, článek 32 nařízení č. 40/94 nemění pojem Společenství „den podání“, ani nepředpokládá podpůrné použití vnitrostátního práva, ale pouze přiznává přihláškám ochranných známek Společenství podaných u OHIM stejnou právní hodnotu jako přihláškám podaným u vnitrostátních orgánů. Kdyby se Soudní dvůr i přes znění článku 27 nařízení č. 40/94 rozhodl pro extenzivní výklad tohoto ustanovení, vedlo by to k tomu, že všichni přihlašovatelé ochranných známek by byli povinni tyto známky zapsat u OHIM, aby bylo zajištěno jejich právo přednosti nejen ve vztahu k jiným národním ochranným známkám, ale rovněž ve vztahu k jiným ochranným známkám Společenství, což by bylo v rozporu se zásadou, podle níž ochranná známka Společenství nenahrazuje národní ochranné známky.

66. Nakonec je třeba poukázat na několik praktických obtíží, které by byly spojeny s použitím přednosti v reálném čase namísto použití pojmu „kalendářní den“ v rámci systému ochranných známek Společenství.

67. Zprvce se mi zdá, že existence různých časových pásem v celé Unii v současné době znemožňuje stanovení přednosti ochranné známky Společenství v reálném čase. Území Evropy se totiž rozkládá ve čtyřech časových pásmech³².

68. S ohledem na tuto rozdílnost by s sebou zohlednění hodiny a minuty podání přihlášky ochranné známky neslo určení časové kolizní normy mezi několika vnitrostátními systémy. Nelze vyloučit, že přednost by v reálném čase vedla rovněž k určitému zmatení vzhledem k množství prostředků komunikace i k rozmanitosti jejich kvality v rámci několika členských států³³. Za účelem odstranění tohoto zmatení by bylo třeba nejen zapsat hodinu a minutu přihlášky, ale rovněž zajistit, aby počítačové systémy, jimiž disponují vnitrostátní orgány, přesně sledovaly atomový nebo univerzální čas³⁴.

69. Problém týkající se dne podání by tak byl bezúčelně přeměněn na diskusi o jmenovitých, a tedy skutečných jednotkách. Tak například 1. leden 0:30 ve Finsku odpovídá v reálném čase 31. prosinci 23:30 ve většině členských států.

70. Možnost elektronického zápisu je v několika členských státech uplatněna³⁵. Zdá se mi však, že je třeba odlišit možnost elektronického podání přihlášky a stanovení systému přednosti v reálném čase. Zavedení možnosti elektronického podání přihlášky OHIM nebo některými členskými státy za účelem modernizace a usnadnění přístupu k ochraně průmyslového vlastnictví nutně neznamená zohlednění hodiny a minuty podání přihlášky, aby byla stanovena starší ochranná známka³⁶.

32 — Viz doporučení Rady Evropy č. 1432 (1999) o dodržování systému evropských časových pásem, dostupné na internetové stránce <http://assembly.coe.int/Documents/AdoptedText/ta99/frec1432.htm#1>. Pro srovnání uvedených pásem viz: http://europa.eu/travel/time/index_fr.htm#tzone.

33 — V tomto ohledu stačí ocitovat předkládací rozhodnutí, z něhož vyplývá, že přihlášky byly podány v 11:52 a 12:13, zatímco sporné rozhodnutí OEPM stanoví, že přihlášky byly podány v 11:31.

34 — Čas, nyní definovaný časem atomových hodin, je nazýván „univerzálním koordinovaným časem“ (UTC). Den UTC je přibližně o 0,9 vteřiny delší než průměrný den.

35 — Podle mých demonstrativních rešerší stanoví takovou možnost následující státy: Belgické království, Česká republika, Dánské království, Španělské království, Francouzská republika, Lucemburské velkovévodství, Nizozemské království, Portugalská republika, Finská republika, Švédské království a Spojené království Velké Británie a Severního Irska. Viz <http://www.wipo.int/directory/en/urls.jsp>.

36 — Jako příklad si lze jednoduše představit, že vzhledem k omezené otevírací době přepážek vnitrostátních úřadů pro ochranné známky vede elektronické podání zasláné ve 23 hod k zápisu přihlášky následující den nebo dokonce tentýž den, a nikoli k zápisu v reálném čase pro účely stanovení přednosti ve vztahu k jiné ochranné známce Společenství nebo jiné národní ochranné známce. Jak jsem již zdůraznil v poznámce pod čarou 20, nezdá se, že by OHIM oficiálně zapisoval hodinu a minutu podání přihlášky ochranné známky.

71. V důsledku toho se domnívám, že zohlednění hodiny a minuty pro účely stanovení starší ochranné známky ve smyslu článku 27 nařízení č. 40/94 by bylo možné pouze poté, co by byl zaveden jednotný systém správních postupů elektronického zápisu jak ochranných známek Společenství, tak i národních ochranných známek v celé Unii. To by s sebou neslo rovněž používání systému univerzálního času, tedy úplnou harmonizaci systémů zákonných časů evropských států. Je jasné, že zavedení takového systému by muselo být jasné stanoveno v unijní právní úpravě a rovněž ve vnitrostátních právních řádech členských států³⁷, a nemůže vyplývat z judikatury.

72. V tomto ohledu je třeba dále uvést, že znění článku 27 nařízení č. 207/2009, který se týká dne podání, je totožné se zněním odpovídajícího článku nařízení č. 40/94, který je předmětem projednávání předběžné otázky. Z toho vyplývá, že unijní zákonodárce dosud neposkytl upřesnění ohledně hodiny a minuty podání přihlášky.

73. Podpůrně bych rád dodal, že hodinu a minutu u dne podání přihlášky (průmyslového) vzoru Společenství neuvádí ani nařízení (ES) č. 6/2002³⁸. Na základě uvedeného nařízení má mimoto přihlašovatel zapsaného (průmyslového) vzoru Společenství za určitých podmínek právo přednosti. V důsledku toho se za přednostní den považuje den odpovídající dni podání přihlášky (průmyslového) vzoru Společenství³⁹.

74. S ohledem na výše uvedené úvahy, kdybychom připustili, že dotčené přihlášky ochranných známek byly podány tentýž den a že je třeba vyloučit zohlednění hodiny a minuty, vyplývalo by z toho, že obě dotčené ochranné známky mohly být v zásadě zapsány. Vystává tedy otázka koexistence národní ochranné známky s ochrannou známkou Společenství.

E – Ke koexistenci ochranných známek na trhu

75. Koexistence dvou konkurenčních zápisů totožných ochranných známek v Unii představuje známý a občas i nevyhnutelný jev. Nepochybně se jedná o nedokonalou situaci vyplývající z nadnárodní a rozdílné povahy systémů ochrany ochranných známek a rovněž z rozmanitosti podniků, které jsou majiteli ochranných známek.

76. Je třeba poznamenat, že uvedená koexistence může mít vliv na výsledek námitkového řízení nebo na návrh na prohlášení neplatnosti ochranné známky. Tento výsledek se liší podle toho, zda se jedná o koexistenci mezi kolidujícími ochrannými známkami nebo mezi starší ochrannou známkou a ochrannými známkami, jejichž majitelem není majitel ochranné známky Společenství, ale třetí osoby. Koexistenci tak může být dotčen majitel dřívějšího práva nebo může být účastníky řízení sjednána dohodou⁴⁰.

37 — Úsilí vyvinuté v oblasti sjednocení času vyplývá zejména ze směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/84/ES ze dne 19. ledna 2001 o úpravě letního času (Úř. věst. L 31, s. 21; Zvl. vyd. 12/02, s. 118), která stanoví, že v každém členském státě dochází vždy v poslední březnovou neděli v 1.00 hodinu ráno světového času k posunutí času o šedesát minut dopředu oproti zbývající části roku. Rovněž je třeba uvést, že v rámci Madridské dohody a Protokolu o Madridské dohodě se použijí přesná pravidla týkající se okamžiku podání (pravidlo 4 společného prováděcího nařízení Madridské dohody o mezinárodním zápisu ochranných známek a Protokolu k této dohodě, nazvané „výpočet lhůt“ a dostupné na následující internetové stránce: http://www.wipo.int/madrid/fr/legal_texts/common_regulations.htm#rulerule_4). V okamžiku podání není stanovení přesné hodiny součástí oficiálních údajů, které jsou uvedeny na přihlášce. Naopak, v souladu s pokynem 11 o elektronických komunikacích (Administrativní pokyny k použití Madridské dohody o mezinárodním zápisu ochranných známek a Protokolu k této dohodě), dostupným na následující internetové stránce: http://www.wipo.int/madrid/fr/legal_texts/admin_instructions.htm#P81_4630, je-li z důvodu časového posunu den, kdy podání započalo, odlišný ode dne, ve kterém bylo podání doručeno, se za den doručení Mezinárodní kanceláři považuje dřívější den. Viz Sabatier, M., *Pratique de la marque internationale*, op. cit., s. 26.

38 — Nařízení Rady ze dne 12. prosince 2001 o (průmyslových) vzorech Společenství (Úř. věst. L 3, s. 1; Zvl. vyd. 13/27, s. 142).

39 — Na základě pravidla 2 [bod 2.4 písm. a) prováděcího předpisu ke smlouvě o patentové spolupráci (PCT) (znění dostupné na internetové stránce: http://www.wipo.int/pct/fr/texts/rules/r2.htm#_2_4) se den podání dřívější přihlášky nezapočítává do lhůty přednosti. Mimoto jsou stanovena zvláštní pravidla v případě uplynutí lhůty ve státní svátek nebo v den pracovního klidu (viz pravidlo 80, bod 80.5, dostupné na internetové stránce: http://www.wipo.int/pct/fr/texts/rules/r80.htm#_80_5).

40 — Folliard-Monguiral, „Conditions et effets de la coexistence de marques en droit communautaire“, *Propriété industrielle* č. 9, září 2006, studie 24.

77. Je nesporné, že za účelem nápravy této situace mohou oba majitelé uzavřít dohodu o koexistenci, aby zabránili jakémukoli případnému konfliktu⁴¹. Vnitrostátní právní řády mimoto poskytují zvláštní řešení, jako je zásada poctivého současného užívání („honest concurrent use“), jejíž legalita se z pohledu unijního práva jeví jako zpochybnitelná⁴².

78. Jak Komise zdůraznila ve svém vyjádření, koexistence byla známa již od zavedení ochranné známky Společenství, kdy OHIM dne 1. dubna 1996, tedy k datu zavedení rejstříku ochranných známek Společenství, zapsal všechny ochranné známky, o jejichž zápis bylo požádáno před tímto datem⁴³.

79. Možnost zápisu totožných ochranných známek pro stejné výrobky nebo služby se stejným dnem vzniku přednosti v systémech založených na Pařížské úmluvě v každém případě vždy existovala. Koexistence, byť nežádoucí, je tedy nedílnou součástí pojmu „ochranná známka“.

V – Závěry

S ohledem na všechny výše uvedené úvahy navrhuji, aby Soudní dvůr na předběžnou otázku položenou Tribunal Supremo odpověděl následovně:

„Za současného stavu unijního práva článek 27 nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství vylučuje, aby byly kromě dne podání přihlášky ochranné známky Společenství zohledněny rovněž hodina a minuta uvedeného podání.“

41 — Elsmore, M. J., „Trade Mark Coexistence Agreements: What is all the (lack of) fuss about ?“, SCRIPT-ed, svazek 5, číslo 1, duben 2008. Taková dohoda není vždy relevantní pro účely posouzení nebezpečí záměny, viz rozsudek Tribunálu ze dne 6. listopadu 2007, Omega v. OHIM–Omega Engineering (Ω OMEGA) (T-90/05, bod 49).

42 — Viz stanovisko generální advokátky Trstenjak ve výše uvedené věci Budějovický Budvar (C-482/09), ve kterém navrhuje, aby Soudní dvůr rozhodl, že čl. 4 odst. 1 písm. a) směrnice 89/104 brání současnému dlouhodobému užívání v dobré víře dvou totožných ochranných známek, které označují totožné výrobky, dvěma různými majiteli.

43 — Viz rozsudek Tribunálu ze dne 19. října 2006, Bitburger Brauerei v. OHIM–Anheuser-Busch (BUD) (T-350/04 až T-352/04, Sb. rozh. s. II-4255).